

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 18 Agost de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any . . . . . 5'00 pessetes
Un trimestre . . . . . 1'25
NOMBRE SOLT . . . . . 0'10

EL PAUPERISME

REFLEXIONS

Confesem ingenuament qu'hem vist sempre amb vera repugnancia la inscripció qu'es llegeix a la entrada de moltes poblacions: *Se prohibe la mendicidat en este término municipal*; i que'ls nostres sentiments se rebelen contra les disposicions governatives encaminades a perseguir a n'els pobres captaires; disposicions que no s'han occorregut durant dinou sigles de cristianisme a cap poble civilitzat.

Avui que s'afirma la igualtat de tots els ciutadans davant de la llei, se persegueix en nom d'aquesta llei a la indigència, a la que les ordenances comunals d'alguns pobles arriben a considerar com a pertorbadora de la tranquil·litat pública.

Pero la llei no pot prohibir sino alló qu'és criminal en sí, o que, sense arribar a ser-ho, pot perjudicar al bé públic; la llei no pot atentar a la llibertat de cap classe social per més humil i desheretada que sia, prohibint li el trànsit per les places i carrers, aont s'hi tolera la presència de les besties pero no la dels mendicants, a n'els que avui se tracta d'allunyar dels pobles i recloure'ls en depòsits que no podran ser sino verdares presons.

Lo que hi há, es que'ls qui gozen dels plaers de la vida moderna,

miren a n'els pobres com a paries; no'ls volen veure; fan amb ells pitjor qu'el mal ric del Evangeli, que si no socorria a Llázter, al menys no'l foragitava de les grades del seu poblat.

¿I quins motius alega la societat actual per a fer la guerra a la mendicidat? Els principals son: Que hi han pobres qu'abusen; que lo que recullen s'ho gasten molts d'ells a la taberna; que fins n'hi han alguns que s'insolenten contra els qui no'ls fan almoína. No pot negar-se que hi han captaires que cometen abusos, pero molta culpa de la conducta d'aitals pobres recau sobre la societat que'ls tracta amb irriquant desprecci, *sine affectione, sine misericordia*.

Peró es evident que obren molt a la lleugera els qui tracten de suprimir les coses en que s'hi han introduït abusos. Procedint amb aquest criteri, no quedaria en el món res que no hagués de suprimir-se. Hi há qui abusa de la ciencia; qui fa mal us de les riqueses; fins la religió hauria d'esser abolida, porque també hi há qui n'abusa; ¿la pietat no té desgraciadament els seus hipòcrites? Diuen que la mendicidat produeix caràcters vils; bé's produeix en major nombre i de major calibre la instrucció *integral*, paraula que tra-

duïda al llenguatge vulgar vol dir instrucció anticristiana, engendradora del vici corruptor i del llibertinatge desenfrenat que avui impera, sense que'l sigle protesti dels estragos de la instrucció perniciososa.

Avui va posant se de moda en els pobles la organització de la *caritat administrativa*; l'altruisme *socialista* fa esforços titànics per a segar l'herba sota'ls peus a la caritat evangélica. Qu'estableixin la reforma i ben prompte veurém que degut principalment a la perniciosa influencia de la política, reina i senyora de la nostra edat, cual funcionament del nou *organisme* hi apareixen abusos tant odiosos, que suscitarán generals i justifiades protestes. Perque la caritat es una flor massa delicada per a ésser cultivada en el terror administratiu i abonada amb els *fondos* recollits en suscripcions públiques, en festes esbarjoses i en tributs imposats a n'el vici.

JOAN DOTRAS.

(Acabará).

UNA CONFERENCIA

En l'espaiós local del teatre «Tívoli Malgratenc» tingué lloc diumenge passat una familiar conferencia a càrrec del molt competent i il·lustre enginyer agrónou don Josep Maria Valls.

El primer que feu us de la paraula fou nostre volgut amic i Batlle don Ignasi Viladevall qui amb